

CHỈ DUY NHẤT THIÊN CHÚA CHÍNH TRỰC CÔNG MINH!

Vào bình minh thế kỷ XX, một trinh nữ yêu kiều diễm lệ - thể xác lẫn tinh thần - êm ái trút hơi thở cuối cùng, hưởng dương 25 tuổi. Đó là Cô **Gemma Galgani** sinh năm 1878 và qua đời năm 1903. 30 năm sau Cô được phong chân phước và năm 1940 được nâng lên hàng hiển thánh.

Gemma Galgani chào đời tại Camigliano thuộc tỉnh Lucca, miền Bắc nước Ý. Năm lên 8 Gemma mồ côi Mẹ và năm 19 tuổi mồ côi Cha. Suốt tuổi thơ và qua thời thanh xuân Gemma thường bị bệnh tật hành hạ liên miên. Đến năm 21 tuổi Gemma bất ngờ được khỏi một chứng bệnh trầm kha nhờ lời chuyển cầu của thầy **Gabriele dell'Addolorata** (1838-1862), tu sĩ dòng Thương Khó.

Được đặc ân lành bệnh, Gemma vô cùng tri ân và quý mến đường tu đức của thầy Gabriele gắn liền với cuộc Thương Khó của Đức Chúa GIÊSU KITÔ và với các Sầu Khổ của Đức Mẹ MARIA. Ít lâu sau khi khỏi bệnh, Gemma lãnh Năm Dấu Thánh Chúa KITÔ. Từ đó con đường nên thánh được vạch ra: Thánh Giá sẽ thấp từng Gemma trong vài năm còn lại của cuộc sống ngắn ngủi trên trần gian.

Một điểm son trong cuộc đời thánh nữ Gemma Galgani là mối liên hệ mật thiết với các Thiên Thần, đặc biệt với Thánh Thiên Thần Bản Mệnh. Thể theo lệnh truyền của Cha Giải Tội, thánh nữ viết cuốn Tự Thuật ghi lại mọi liên hệ thân tình với Thánh Thiên Thần Bản Mệnh. Xin trích một đoạn thánh nữ kể như sau.

Thánh Thiên Thần Bản Mệnh khích lệ con cầu nguyện và dâng các đau khổ cho Các Đẳng Linh Hồn Luyện Ngục, đặc biệt cho Linh Hồn Mẹ Maria Teresa đang ở trong Luyện Ngục và đau khổ rất nhiều. Đức Chúa GIÊSU muốn Mẹ sớm về Thiên Đàng với Ngài.

Một buổi tối, khi con chuẩn bị vào giường ngủ thì Thiên Thần Bản Mệnh đến thăm con và hỏi:
- Đã bao lâu rồi con chưa cầu cho Các Linh Hồn Luyện Tội? Ồ, con ít nghĩ đến chuyện này quá! Con có biết là Mẹ Maria Teresa phải đau khổ nhiều lắm không?

Đúng như vậy, từ sáng đến giờ con chưa cầu nguyện cho Các Đẳng Linh Hồn.

Thiên Thần liền nhắc con nhớ rằng Ngài sẽ hài lòng biết bao nếu mỗi một đau khổ nhỏ đều được dành cho Các Linh Hồn Luyện Ngục. Con ngạc nhiên hỏi lại:

- Các đau đớn thể xác mà lại thoa dịu các hình khổ của Các Linh Hồn Luyện Ngục sao?

Thiên Thần đáp:

- Có! Có, con à! Mỗi đau khổ nhỏ đều có thể thoa dịu! Các Linh Hồn Luyện Ngục chịu đau khổ biết là chừng nào! Con có bằng lòng làm một cái gì đó ngay đêm nay cho Các Đẳng Linh Hồn không? Con có vui lòng chịu đau khổ không?

Con trả lời chấp nhận chịu đau khổ cho Các Đẳng Linh Hồn mà Thiên Thần hằng thương mến.

Con phải chịu ngay các đau đớn thật khủng khiếp. Con không tài nào sử dụng được cái đầu. Cứ mỗi cử động khiến con phải vô cùng đau đớn. Thế nhưng lòng bác ái đối với các tội nhân, đặc biệt đối với Các Đẳng Linh Hồn đã giúp con chiến thắng cách anh hùng.

Vài ngày sau, vào khoảng 9 giờ rưỡi tối, con bỗng cảm thấy một bàn tay đặt nhẹ trên vai trái của con. Con giật mình sợ hãi, định cất tiếng kêu, nhưng con kìm lại được. Con quay lại thì trông thấy một người mặc áo trắng, một phụ nữ. Con nhìn bà và thấy bà nhìn con với ánh mắt như thăm bảo đừng sợ hãi gì cả. Mấy phút sau bà cất tiếng nói:

- Gemma, con biết ai đây không? Đây là Mẹ Maria Teresa Hài Đồng GIÊSU. Cám ơn con thật nhiều thật nhiều và xin Chúa trả công bội hậu cho con, bởi vì, chẳng bao lâu nữa Mẹ sẽ được lên chốn trường sinh và hưởng phúc muôn đời.

Sự kiện xảy ra trong lúc con hoàn toàn tỉnh thức và biết rõ như thế. Mẹ Maria Teresa nói tiếp:
- Xin con chịu đau khổ thêm vì Mẹ còn mấy ngày nữa phải chịu đau khổ.

Vừa nói Mẹ vừa âu yếm vuốt ve con trước khi biến đi. Nhưng ánh mắt Mẹ gieo vào lòng con niềm tin tưởng vô bờ. Kể từ lúc ấy con gia tăng lời cầu nguyện để Linh Hồn Mẹ sớm đạt đích điểm Thiên Đàng.

Con liền tha thiết van xin cùng Đức Chúa GIÊSU để Người sớm giải thoát Linh Hồn Mẹ Maria Teresa. Chúa liền trả lời:

- Ngày thứ ba sau Lễ Hồn Xác Lên Trời của Mẹ Thầy, Linh Hồn này cũng sẽ được ra khỏi Luyện Ngục và Thầy sẽ đưa về Trời.

Lời hứa của Đức Chúa GIÊSU gieo vào lòng con một niềm vui khôn tả..

Đúng như thế. Một thời gian ngắn sau đó con trông thấy Mẹ Maria Teresa mặc áo dòng Thương Khó có Thiên Thần Bản Mệnh và Đức Chúa GIÊSU tháp tùng. Mẹ thay đổi biết bao so với lần đầu con trông thấy Mẹ. Mẹ tươi cười tiến lại gần con và nói cho con biết Mẹ vô cùng sung sướng được hưởng phúc cùng Đức Chúa GIÊSU cho đến mãi mãi muôn đời. Một lần nữa Mẹ lại cảm ơn con. Mẹ vẫy tay chào từ biệt con nhiều lần. Rồi cùng với Đức Chúa GIÊSU và Thánh Thiên Thần Bản Mệnh, Mẹ bay về Trời. Lúc ấy là khoảng 2 giờ rưỡi sáng.

Thị kiến gieo vào lòng con niềm an ủi vô bờ chỉ với chút luyến tiếc duy nhất là con chưa được kết hiệp cùng Đức Chúa GIÊSU, Đấng Cứu Độ con, trong vinh quang thiên quốc.

... "Lạy THIÊN CHÚA, phần con đây, vẫn một bề trông cậy, và gia tăng lời tán tụng Ngài. Miệng con công bố Ngài chính trực, suốt ngày tường thuật ơn cứu độ Ngài ban, ơn của Ngài, nhiều khôn xiết kể! Con thuật lại bao chiến công của Chúa, nhắc nhở rằng: chỉ mình Ngài chính trực công minh .. Lạy THIÊN CHÚA, đức chính trực của Ngài cao vời vợi. Ngài đã làm những việc lớn lao, lạy THIÊN CHÚA, nào ai sánh tày! Ngài đã bắt con nếm mùi tận khổ, chính Ngài sẽ cho con được hoàn sinh và kéo ra khỏi vực sâu lòng đất. Phần vinh hoa, Ngài sẽ ban nhiều, và trở lại vỗ về an ủi. Lạy THIÊN CHÚA, con dạo khúc hạc cảm tạ ơn Ngài thành tín. Gây cung tỳ bà, con ngâm vịnh kính dâng Ngài, lạy Đức Thánh của Israel. Miệng con sẽ reo hò theo nhịp đàn mừng Chúa. Hồn con nữa, hồn con Ngài cứu chuộc, cũng vui sướng hò reo. Và suốt ngày con nhắm đi nhắc lại: quả thật Ngài công minh!" (Thánh Vịnh 71(70) 14-17+19-24).

("Il Settimanale di Padre Pio", 7 giorni di formazione e informazione cattolica, Anno XI, n.43, 4 Novembre 2012, trang 12-13)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt